

De rat in de pers

NIEUWE NOORDHOLLANDSE COURANT

Rat beet kind

Purmerend. In de nacht van vrijdag op zaterdag heeft een grote rat de 13-jarige Agnus D. in het gezicht gebeten. Op het gegil van de kleine Agnus rende mevrouw D. de slaapkamer van het kind binnen en zag een grote rat op het gezicht van haar dochttertje zitten. Er ontstond wel even paniek omdat het gezichtje onder het bloed zat. Gelukkig bleek de beet mee te vallen. Voor alle zekerheid heeft de dokter de wond gecontroleerd. De rat vluchtte toen het licht opging.

FRIESE KOERIER

Rattenplaag in Langezwaag

Langezwaag. De heer D. V. meende, dat er enige ratten huisden in één zijner kippenhokken. Alle openingen werden zo goed mogelijk afgesloten en toen toog men op jacht. Het resultaat overtrof alle verwachtingen: niet minder dan 23 ratten verloren in deze veldslag het leven, terwijl er twee ontkwamen. De „veldheer” zelf bekwam geen letsel.

FRIES DAGBLAD

Ratten verslonden oogst

250.000 leden van stammen in Zuid-Assam worden per vliegtuig voorzien van rijst. Zij wonen in een met bamboe begroeid bergachtig gebied, dat geteisterd wordt door miljoenen reusachtige „bamboeratten”, die de oogst hebben verslonden.

Goede vangst

De heer J.P. in de gemeente Ouderkerk aan den IJssel had de laatste tijd veel last van ratten. Nu was hij niet de enige, want bijna overal richt dit roofdier grote schade aan.

Daar de heer P. nog een mooi hok met kippen op zijn erf had staan, besloot hij om maar weer eens met de rattental te gaan werken omdat de ratten meestal dapper meehielpen de eierproductie te doen dalen. Ook een jong kuikentje versmaden zij niet. De val werd gezet en de heer P. hoopt tenminste een rat gevangen te hebben. Maar het werden er meer dan een, want er zaten de volgende morgen niet minder dan dertien ratten in de val. De vangst betrof maar een rat, die in gevangenschap het leven had geschonken aan twaalf jongen. De heer P. vond het eerst wel wat wreed om meteen een eind eraan te maken, maar de schade in acht genomen, die zij zouden gaan aanrichten, heeft hij het toch maar gedaan.

Witte muizen als wapen

Een kinderrechtter te Londen kreeg onlangs de zaak te behandelen van twee 16-jarige jongens die een overval op een speelgoedwinkel hadden gepleegd.

Zij hadden zich uit de voeten gemaakt met de kas waarin 8500 gulden zat. Hun wapen was een zak met witte muizen geweest die zij los hadden gelaten om de winkelmeisjes op een veilige afstand te houden.

Ratten verdelgen op ongeoorloofde wijze

Mej. V. wonende te Soest had achter haar huis een stapel brandhout. Zij ging enige dagen met vakantie en toen ze terug kwam, bleek het hout verbrand te zijn.

De politie werd in de zaak betrokken en deze wist de dader op te sporen. Het was een buurman, die het hout had aangestoken, omdat zich onder de stapel brandhout, ratten bevonden.

Hermelijn hield opruiming.

Een boer in Canada wenste zijn schuur van een troep ratten te zuiveren. Daartoe nam hij een hermelijn, liet hem los onder de vloer nadat hij alle gaten had dichtgestopt, waardoor de knaagdieren zouden kunnen ontsnappen. De hermelijn ging vlug aan de slag en er werd veel gepiep en getrappel van pootjes gehoord. Toen de boer enkele uren daarna een paar planken optilde, was het enige levende wezen dat er te bekennen was „zijn” hermelijn. Alle ratten waren dood en in een hoek lagen hun lichamen netjes op een hoop gestapeld.

BIOLOOG NAM WRAAK**Muizen veroorzaakten onrust in Amerikaans stadje**

Washington, mei — Mendham is een aardig, rustig plaatsje, zestig kilometer van New York. Maar hoe vreedzaam het er ook is, de bevolking heeft zich de laatste tijd in twee groepen gesplitst: vóór de muizen of er tegen.

De man die onder deze controverse het meest leed, was dr. George Mangun, een bio-chemicus, die in zijn schuur-laboratorium proeven deed met muizen, ratten en konijnen.

Een deel van zijn dorpsgenoten had bezwaar tegen die experimenten. Niet uit medelijden met de dieren, maar omdat men bang was, dat de onderzoeker hier een laboratorium van enige omvang zou vestigen, dat niet zou passen in een nette woonwijk, waar geen commerciële gebouwen behoorden te staan. Men stelde verzoekschriften op en maakte er een rechtzaak van. Mangun betoogde, dat zijn werk biologisch en niet chemisch was, hij noemde wetenschappelijk onderzoek een vitaal Amerikaans belang maar het mocht niet baten: de pressie werd zo groot, dat hij besloot weg te trekken naar Arizona, naar een streek waar de mensen niet zo dicht op elkaar wonen als aan Amerika's oostkust.

Dr. Mangun schijnt overwogen te hebben om — uit wraak — zijn 3000 muizen, 100 ratten en twintig konijnen los te laten in de hoofdstraat van het dorp. Maar hij heeft zijn plan veranderd. Toen bekend was geworden dat hij weg zou gaan, kwam er telkens een jongen of meisje bij hem aanbellen met de vraag: „Mag ik een muis hebben?” En nu geeft hij zijn dieren weg, tien tegelijk. „Mijn revanche is, dat ik biologen maak van alle kinderen”, zegt Mangun.

Men zal hem niet spoedig vergeten in Mendham.

Muizen zoeken bescherming

Het hoge water in de polders is voor de muizen wel een groot ongemak. Het bedreigt zelfs hun leven. Nu zijn er momenteel nog grote hoeveelheden muizen in de polders van de Alblasserwaard te vinden en om hierin een opruiming te veroorzaken komt dat hoge water wel van pas. Dat is dan ook de enige zonzijde van deze hoogwaterperiode.

De muizen krijgen het benauwd en dat bleek dezer dagen, toen men op de hoeven van de koeien muizen aantrof, die daar bescherming tegen het opkomende water zochten. Er waren ook muizen, die het „hogerop” zochten. Die waren langs de poten van de koeien naar boven geklommen, om daar warmte en bescherming tegen de regen te zoeken!